

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/17/2026
Identifikačné číslo spisu:	1122011424
Dátum vydania rozhodnutia:	19.03.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1122011424.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Štífta a Mgr. Michala Polláka v trestnej veci obvineného Q. U. V. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 19. marca 2026 v Bratislave dovolanie obvineného Q. U. V. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Ľubomíra Kišaca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 27. septembra 2022, sp. zn. 1T/45/2022, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. U. V. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 27. septembra 2022, sp. zn. 1T/45/2022, uznal obvineného Q. U. V. za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. účinného do 30. apríla 2022 na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. súd obvineného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Dňa 4. novembra 2025 bolo Mestskému súdu Bratislava I doručené vlastnoručne spísané podanie

obvineného označené ako „Dovolanie“, v ktorom obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený podal v danej trestnej veci dovolanie a bol u neho daný dôvod povinnej obhajoby v zmysle § 38 ods. 2 písm. a) Tr. por., súd obvinenému ustanovil obhajcu JUDr. Ľubomíra Kišaca, prostredníctvom ktorého podal 22. decembra 2025 kvalifikované písomné dovolanie spĺňajúce všetky náležitosti predpokladané ustanoveniami § 372 a nasl. Tr. por., v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a síce zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Obvinený v odôvodnení podaného dovolania namietal nezákonnosť postupu príslušníkov Finančnej správy a príslušníkov Železničnej polície, ktorého výsledkom bolo zaistenie sušenej rastliny rodu Cannabis - marihuany. Mal za to, že uvedený postup bol v rozpore s ustanoveniami § 119 ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k § 89 ods. 1 Tr. por. a čl. 47 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a preto dôkazy, na základe ktorých bol trestne stíhaný a následne obžalovaný, nebolo možné proti nemu použiť. Namietal, že pred vydaním vecí nebol poučený v zmysle § 89a Tr. por. o zákonnej možnosti neobviňovať sám seba. Podľa názoru obvineného, ak mali príslušníci Finančnej správy alebo Železničnej polície podozrenie zo spáchania trestného činu, mali vykonať osobnú prehliadku a prehliadku vecí so súhlasom prokurátora.

Z vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 119 ods. 2 Tr. por. vo vzťahu k § 89 ods. 1 Tr. por., čl. 46 ods. 1 a čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a to v neprospech obvineného a podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Mestskému súdu Bratislava I, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol. Zároveň navrhol, aby najvyšší súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. až do rozhodnutia prerušil výkon trestu odňatia slobody, ktorý v súčasnosti vykonáva.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej tiež „prokurátor“) podaním z 15. januára 2026 konštatujúc, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý bol vydaný po tom, ako obvinený urobil vyhlásenie o vine, je dovolanie síce prípustné, ale môže ho podať len minister spravodlivosti a to na podnet príslušného subjektu v zmysle § 369 ods. 1 Tr. por. Obvineného nemožno považovať za osobu oprávnenú na podanie dovolania, keďže v danom prípade nešlo o rozhodnutie súdu druhého stupňa (§ 369 ods. 2 Tr. por.) a obvinený ani nevyužil právo na podanie odvolania (§ 372 ods. 1 Tr. por.). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor navrhol, aby najvyšší súd dovolanie obvineného Q. U. V. podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o podanom dovolaní 5. marca 2026 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2026 v tom čase účinnom rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a Mgr. Michal Pollák.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1

a) generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,

b) obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie podal obvinený síce v zákonnej lehote a na správnom mieste podania (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.) a s potrebnými obsahovými náležitosťami (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale bez splnenia zákonnej podmienky uvedenej v § 369 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého môže obvinený (rovnako tak generálny prokurátor Slovenskej republiky) podať dovolanie iba proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, a teda bolo podané vo veci, v ktorej obvinený tento mimoriadny opravný prostriedok nemôže podať. Také zistenie pritom vylučuje vecný prieskum napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom a je dôvodom odmietnutia dovolania podľa § 382 písm. b) Tr. por. Uvedené zistenie dovolacieho súdu vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 257 ods. 5 Tr. por. vyplýva, že dovolanie možno podať aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, ktorý bol vydaný po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny ohľadom výroku o vine (resp. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní smerujúcom proti iným výrokom), pričom však v tomto ustanovení nie je špecifikovaný subjekt, ktorému toto právo prislúcha. Taký subjekt, oprávnenú osobu podľa § 369 Tr. por. na podanie dovolania v prípade, ak súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijme vyhlásenie obvineného na hlavnom pojednávaní, že je vinný, je nevyhnutné odvodiť z ďalších ustanovení Trestného poriadku.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že obvinený môže napadnúť dovolaním iba rozhodnutie druhostupňového súdu, ktorým bolo právoplatne vo veci rozhodnuté, resp. podmienkou prípustnosti podania dovolania obvineným je, že vydaniu rozhodnutia predchádzalo dvojínštancné konanie, čo nie je prejednávaná vec, keďže obvinený nepodal odvolanie ohľadom výroku o vine (resp. v prípade prijatia okresným súdom jeho vyhlásenia, že je vinný, také odvolanie podať ani nemohol). Z uvedeného potom logicky vyplýva, že v takomto prípade je subjektom oprávneným na podanie dovolania iba minister spravodlivosti podľa vyššie citovaného ustanovenia § 369 ods. 1 Tr. por. Ustanovenia § 369 ods. 1, ods. 2 Tr. por. neoddeliteľne nadväzujú na § 257 ods. 5 Tr. por., pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzujú subjekty oprávnené podať dovolanie a okruh rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť, a teda proti rozhodnutiu vydaného na základe súdom prijatého vyhlásenia obvineného, že je vinný, tak môže pri napadnutí výroku o vine dovolaním podať dovolanie iba minister spravodlivosti a ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Záver o možnosti podania dovolania v prípade súdom prijatého vyhlásenia obvineného, že je vinný, iba ministrom spravodlivosti, je zrejmý aj z obsahu stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, sp. zn. Tpj 26/2019 (S 14/2019).

Z uvedeného vyplýva, že obvinený v prejednávanej veci nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania, a teda dovolací súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. b) Tr. por. odmietol bez vecného preskúmania veci (v dovolaní vytýkaných pochybení).

V nadväznosti na uvedené sa najvyšší súd nezaoberal návrhom obvineného na prerušenie výkonu dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 380 ods. 4 Tr. por.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.